L´exèrcit (espanyol)

QUIM CURBET

No hi ha cap democràcia que no tingui forces armades, fins i tot un país menut com Suïssa manté un exèrcit per preservar el seu estatus de neutralitat. Els suïssos, fins a una edat força avançada, guarden a casa seva l'uniforme complet i, en alguns casos les armes, entre l'armari dels formatges i el rellotge de cucut, per poder assistir regularment a les maniobres a què tothom està obligat. El problema no és tenir un exèrcit, sinó que aquesta organització armada no sigui un instrument del poble.

A Espanya, tradicionalment, l'exèrcit no tan sols ha viscut d'esquena al poble que diu defensar, sinó que s'ha utilitzat regularment, i en les darreres experiències històriques gairebé exclusivament, per a reprimir-lo. L'exèrcit i la Guàrdia Civil -del qual depèn orgànicament- han estat les eines més efectives de l'oligarquia i de la dictadura, i que ara algú ens vulgui vendre el contrari faria riure, si no fos per la quantitat de sang que ha costat als espanyols i als catalans aquesta broma.

Darrerament s'ha qüestionat la presència de l'exèrcit en el Saló que la Fira de Barcelona dedica a l'Ensenyament i els que sempre s'han parapetat darrere dels tancs per a fer prevaler els seus privilegis han posat el crit al cel. S'han exposat arguments raonables en contra de la necessitat d'incloure l'exèrcit entre les opcions que s'ofereixen als alumnes com a carrera professional, però -que jo sàpiga- no s'ha dit el més important.

Poca gent qüestiona realment la necessitat de tenir un exèrcit, una república lliure i solidària hauria de tenir-lo, altra cosa són els principis ètics i morals que han de sustentar-lo. El problema no és si les forces armades professionals han de ser presents o no en un Saló de l'Ensenyament, la qüestió és que estem parlant de l'exèrcit espanyol i tothom que tingui un dit de memòria històrica, i simplement per instint de supervivència, hauria de rebutjar-ho.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/16/lexercit-espanyol/772748.html?utm_source=rss